

ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ

ਗੀਤ:- ਇਹ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜੇ ਐਰਿਜਨਲ ਸਟੇਜ ਸੀ ਹੁਣ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਆਤਮਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸਟੇਜ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਭਾਵੇਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸਟੇਜ ਬਦਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਆਤਮਾ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹੇ ਜਿਹਾ ਫਲ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿਸਪੋਨਸੀਬਲ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਠਹਿਰੇ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਪਿਤਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ ਕਹਿਣ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਪਿਤਾ ਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਿਤਾ ਕਹਿਣਗੇ ਕੌਣ! ਜ਼ਰੂਰ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਪਿਤਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਉਸੀ ਫਰਕ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ। ਬਾਪ ਸਮਝ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇ ਐਰਿਜਨਲ ਸਟੇਜ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਸੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲੋ। ਕਿਵੇਂ ਫੜੋ, ਉਸਦਾ ਗਿਆਨ ਵੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਬਲ ਵੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਬਲ ਆਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰੀਏ ਪਰ ਫਿਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਾਡਾ ਮਨ ਚੰਗੇ ਵਲ ਲੱਗਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਦੂਜੇ ਵਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਬਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਮੋ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤਿ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਸਾਡੀ ਉਸੇ ਵੱਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਲ ਬੁੱਧੀ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੀ ਅਧਾਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਜੋ ਬੋਝ ਹੈ, ਬੰਧਨ ਹੈ, ਜੋ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਬਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਚਲੋ। ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨਤਾ ਦੀ ਪਾਵਰ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਸੇ ਹੀ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸਲੀ ਸੀ।

ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਉਦਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਉਦੋਂ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ ਇਵੇਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਹੁਣ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਰਲਡ ਕਿਰਿਏਟਰ, ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਕਦੀ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਬੈਠ ਕਰਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੋਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਕਰਾਇਸਟ ਆਇਆ, ਬੁੱਧ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਲੀਤਾ ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਕੰਮ ਹੈ ਉਸਦਾ ਜੋ ਵਰਲਡ ਕਿਰਿਏਟਰ, ਵਰਲਡ ਆਲਮਾਇਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ। ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕਰਤੱਵ ਤੇ ਐਕਟ ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗੂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਐਕਟ ਆਪਣਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਐਕਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਚੰਗੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਰਾਈਸਟ, ਬੁੱਧ ਆਏ, ਇਸਲਾਮੀ ਆਏ, ਗਾਂਧੀ ਆਇਆ, ਜੋ - ਜੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਆਏ ਉਹ ਸਭ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਪਲੇਅ ਕਰਕੇ ਗਏ। ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲਿਆ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਤਮਾ ਉਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਪਲੇਅ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਲੇਅ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਟਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਡਰਾਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ ਐਕਟ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਪਰ ਉੱਚਾ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਉਹ ਆ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਕਰਮ ਦਾ ਖੇਲ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਪਲੇਅ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਵੀ

ਪਾਰੂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਸ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਬੰਧਨ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਆਤਮਾ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਜੋ ਬੰਧਨ ਚੜਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਪਿਓਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਾ, ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਜੋ ਅਨਾਦਿ ਨਿਯਮ ਤੇ ਕਾਇਮ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ, ਫਿਰ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਧਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਬਾਲ, ਫਿਰ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਫਿਰ ਯੁਵਾ, ਫਿਰ ਬੁਢਾਪਾ। ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਧਣਾ ਤੇ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਹੋਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਇਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ, ਫਿਰ ਜਨਰੇਸ਼ਨ ਜੋ ਵੀ ਚਲੀ ਉਸਦੀ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਜਿਹੜਾ ਧਰਮ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਤਾਕਤ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵੰਡਣਾ, ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਚਲਣਾ, ਹਰ ਇਕ ਗੱਲ ਨਿਯਮ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ।

ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਕ ਸੋਲ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗਾਡ ਕੋਈ ਦੁਨੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੀ ਸੋਲ ਹੀ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਤੇ ਉੱਚਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਗਾਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਮੈਂ ਵੀ ਉਹਦਾ ਹੀ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋ, ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹਾਂ, ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਫਰਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਮੇਰੇ ਜੋ ਫਰਜ਼ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਹਦ ਦੇ ਇਕ ਧਰਮ ਦਾ ਸਥਾਪਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕਿਰਿਏਟਰ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੋ ਗਏ ਧਰਮ ਦੇ ਕਿਰਿਏਟਰ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਮਹਾਨ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਨਿਰਾਲਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਣਾ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈਵਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਰਿਸਚੈਨਿਟੀ ਦਾ ਫਾਦਰ, ਉਸਨੂੰ ਹੈਵਨਲੀ ਦਾ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੈਵਨ ਦਾ ਸਥਾਪਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਤੇ ਹੈਵਨ ਵਰਲਡ ਹੋ ਗਈ ਨਾ, ਹੈਵਨ ਕੋਈ ਇੱਕ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਵਰਲਡ ਦਾ ਸਥਾਪਕ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਵਰਲਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਏਗਾ, ਤੱਤਵ ਆਦਿ ਸਭ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੈਵਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ।

ਦੁਜਾ, ਗਾਡ ਇਜ਼ ਟਰੁੱਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਟਰੁੱਥ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਟਰੁੱਥ? ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਗੋਡ ਹੈ। ਗੋਡ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਸ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ, ਗੋਡ ਇਜ਼ ਟਰੁੱਥ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਗੋਡ ਨੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸੀ ਹੈ, ਗੋਡ ਇਜ਼ ਟਰੁੱਥ ਮੰਨਿਆ ਗੋਡ ਹੀ ਟਰੁੱਥ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਤੱਦ ਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਓਸ਼ਨ ਆਫ ਨਾਲੇਜ਼, ਓਸ਼ਨ ਆਫ ਬਲਿਸ, ਗਾਡ ਨੇਜ਼, (ਇਸ਼ਵਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ)... ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੁਝ ਜਾਨਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ! ਤੇ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ? ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ, ਗੋਡ ਨੇਜ਼। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨ ਪਰ ਉਸਦੀ ਜੋ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਨਾ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਥੱਲੇ ਡਿਗੀ ਹੈ ਉਹ ਉੱਚੀ ਕਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹੇ, ਇਸ ਚੱਕਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਡ ਨੇਜ਼। ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਸਭ ਵੱਖ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜਾਨਣਾ ਹੱਦ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਅਲਪਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸ੍ਵਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਸਰਵ ਦਾ ਗਿਆਤਾ ਮਤਲਬ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੇ ਜੋ ਸ੍ਵਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਟਰੁੱਥ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਯਥਾਰਥ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਜਿਹਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸਭ ਨੂੰ ਦਵੇਗਾ ਨਾ। ਜੋ ਆਪ ਜਾਨਣ ਦੁਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ! ਜਾਨਣ ਦਿਉ। ਪਰ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕੁਆਲੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ਹਾਂ ਕਦੀ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਹੋ ਰੱਬ! ਹੁਣ ਤੂੰ ਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਹ ਕਰ! ਖੈਰ ਕਰ, ਰਹਿਮ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰ ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਨਾ। ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਇਹਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਦੀ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਮੱਥਾਪੁੱਟੀ ਕਰਦੇ। ਜਦ ਕੋਈ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੜੀ ਹੈਲਪ ਕੀਤੀ

ਸੀ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਦੀ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਕਹੇਗਾ ਇਹ ਰੱਬ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਬਸ ਰੱਬ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਬੜਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਵਰਲਡ ਦਾ ਕੰਮ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪੈਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਇਹ ਰੱਬ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਤੇ ਉਸ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਵੀ ਅਸੀਂ ਫਲ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆ ਕੇ ਜੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਇਆ ਉਸ ਦਾ ਜੇ ਫਲ ਹੈ ਉਹ ਵੱਖ ਹੈ। ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਜੇ ਯਥਾਰਥ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਮ ਯੋਗ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਨੂੰ, ਘਰ - ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਓ ਉਸ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਤੇ ਕਰਮ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਰਮ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਮ ਸ਼ੇਤਰ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਮ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਕਰਮ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਓ ਇਹ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਕਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਕਰਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਇਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ, ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡ ਮਾਰਨਿੰਗ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਮਨ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਭਵ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਨਸੀਬ ਬੱਚੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਿਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਤੋਂ ਸਦਾ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਵਾਹ ਬਾਬਾ! ਵਾਹ ਤਕਦੀਰ! ਵਾਹ ਮਿੱਠਾ ਪਰਿਵਾਰ! ਵਾਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਗਮ ਦਾ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਮਾਂ! ਹਰ ਕਰਮ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵਾਏ, ਆਈ (ਕਿਓਂ, ਮੈਂ) ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਵਾਏ ਦੇ ਬਜਾਏ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਤੇ ਆਈ ਦੇ ਬਜਾਏ ਬਾਬਾ -ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗੈਰਮੈਂਟ ਦੀ ਸਟੈਂਪ ਲਗਾ ਦਿਓ ਤਾਂ ਅਟਲ ਰਹਾਂਗੇ।
